

<i>Originální text</i>	<i>Režie Grossman</i>	<i>Režie Krobot</i>
<p>VÁVROVÁ (vejde do síně). Kdo je? ROZÁRA (zvenku). Já - - VÁVROVÁ (otevře v síni). To seš ty, Rozáro? <i>Vejdou obě.</i></p>		
<p>ROZÁRA Já. VÁVROVÁ Co tak brzo? ROZÁRA Pantáta mě poslal popravit dobytek. VÁVROVÁ Zavřelas v síni? ROZÁRA Nezavřela. VÁVROVÁ Jdi a zavři. Navaž vody, poprav dobytek a můžeš zas jít. ROZÁRA (jde a v komoře svléká sváteční šaty; z komory). Děti spí, pajmámo? VÁVROVÁ Spí. Podivě se k nim. (Sedne k šití.) ROZÁRA (z komory). Francek se mě ptal, ste-li sama doma. VÁVROVÁ Počké! (Naslouchá.) Nějaké šramot – ROZÁRA (stojí mezi dveřmi). Myslím, mládek se škrábe na šalandu. – Už je zas napilé – ani jazykem nemůže hnót. Jen slívky čvrtku vypil naráz. VÁVROVÁ (ji neposlouchá. – Rychle sáhne pro lampu a svítí do síně. Volá nahlas.) To ste vy, Václave? (Žádná odpověď.) <i>Ode dvora skřípou dvěře.</i> ROZÁRA (přistoupí k ní). VÁVROVÁ (sebou trhne, podá Rozáře lampu a volá do síně). Kdo je to?</p>		
<p>FRANCEK (vejde do světla). Dobré večír. VÁVROVÁ (uhne zpět a vejde do světnice). FRANCEK (za ní). ROZÁRA (staví lampu na stůl). <i>Celkem nemá scéna.</i> VÁVROVÁ (s nesmělou výčitkou). Kudys to přišel? FRANCEK (odkládá čepici). Kudy se chodí. Od silnice bylo zavříno. Rozára mně otevřela od síně. VÁVROVÁ (s výčitkou ohlédne se po Rozáře). ROZÁRA (klopíc provinile hlavu, chce odejít). VÁVROVÁ Rozáro, zůstaň. FRANCEK (přistoupí k Rozáře). Rozáro, jdi. Já musím s pajmámó promluvit. ROZÁRA (odejde).</p>		
<p>VÁVROVÁ (vášnivě). Proboha, chlapče, co myslíš – Co tady chceš? – Co si lidi o mně pomyslí, jakých mně to naděláš řečí! Dyt' přece víš, že su vdaná – Máš jaké rozum? Vystojím aji tak dost od muža, ešče ty začneš? (Přejde světnici. Zle.) Kde kdo vůlu má, každé na mě jako vosa - - (Uraženě otočí se po</p>		

Originální text	Režie Grossman	Režie Krobot
<p>Franckovi. Hrdě.) A jaký to roznášíš o mně řeči? Rozáry ses ptal – su-li sama doma, a v hospodě měls prě se vyjádřit, jako by ses se mnó scházal. Jak tak můžeš mluvit?</p> <p>FRANCEK To jsem já neřekl.</p> <p>VÁVROVÁ Něco musels říct –</p> <p>FRANCEK To sem enem povídal, (vzdorně) že za tebé budu chodit a že se s tebé budu scházet.</p> <p>VÁVROVÁ A tos řekl tak veřejno? Přede všema?</p> <p>FRANCEK Přede všema.</p> <p>VÁVROVÁ (chvíli si ho prohlíží, pak se od něho odvrátí a dá se do divokého smíchu). To už opravdu nevím, kdo je z nás větší blázen – esli vy všickni, jak tu ste, nebo já. (Vážně.) A na mě ses neohlížel, mě ses neptal, na to ses nedíval, že su tu já? Že špiniš mě? Kdo ti dal k tomu záminku, abys tak mluvil – já snad? (Odmlčí se.) Já ti mám ráda a nezakrévala sem a nezakrévám teho ani Vávrovi a nikomu – a povídám to aji tobě, ale abys tak o mně směšlel a mluvil (lítostivě, skoro se slzami) to – tos mně, chlapče, ublížil!</p> <p>FRANCEK Nu, tak to zůstat nemůže. Jemu ti přece nenechám - -</p> <p>VÁVROVÁ (stále přísnějším tónem). A co chceš teda po mně?</p> <p>FRANCEK Do Brna chcu jít. Mám tam prácu pro tebe i pro sebe. Seber se a pod' se mnó!</p> <p>ROZÁRA (přijde do světnice s náručím dříví, složí je u kamen a síní zas odejde, ohlížejíc se přitom po obou. Zřejmě dává najevo, že poslouchá).</p>		
<p>VÁVROVÁ (hledí vyjeveně na něho, když Rozára odejde). Františku! –</p> <p>FRANCEK Nu, co se díváš? - -</p> <p>VÁVROVÁ (s rostoucím podivením a hrůzou). Do Brna - - s tebé – Já - - cizí žena?</p> <p><i>Oba hledí na sebe.</i></p> <p>FRANCEK (tvrdě). Jaká – cizí žena?</p> <p>VÁVROVÁ (chytá se za hlavu). Pro Boha milosrdnýho, - chlapče!</p> <p>FRANCEK Čeho se bojíš?</p> <p>VÁVROVÁ (přiskočí k němu a hledí mu do očí). Co to obměšlíš?! (Mírnějším tónem.) Dyť si to jenom rozvaž, co to po mně chceš?! (Bere jej za ramena.)</p> <p>FRANCEK (kroučí hlavou).</p> <p>VÁVROVÁ Když tě sepjatéma rukama prosím. (Sedá s ním na lavici u kamen. Pokud možno do středu jeviště.) Rozmysli si to. Dyť se netrápíš jenom ty, trápím se já taky, a víc než ty! – Dyť já na tě myslím, kady chodím, a nikdo neví, co nocí pro tebe sem nespala, proslzela dní. Co vytrpím od Vávry – o tom</p>		

<i>Originální text</i>	<i>Režie Grossman</i>	<i>Režie Krobot</i>
<p>nemluvím, co vystojím pro tebe, ví jedině Bůh a já. Vdaná su, ale srdcem sem ti zůstala věrna, Františku. – Dušu bych za tebe dala, jak ti mám ráda, ale to, co ty po mně žádáš – to ti, chlapče, udělat nemůžu a nemůžu.</p> <p>FRANCEK <i>(který stále po celý monolog tupě hledí do země, zakroučí nyní hlavou a chce něco namítat).</i></p>		
<p>VÁVROVÁ <i>(nepřipustí jej k slovu)</i>. Ne, nic se nezbraňuj – poslechni! Zanech těch myšlenek! <i>(Hladí mu vlasy a tvář.)</i> Mně to udělej kvůli, když mě máš tak rád. – Nešťastná su, ale špatná nebudu, rozumíš mně? <i>(Klade mu ruce na ramena.)</i></p> <p>FRANCEK Rozumím, ale poslechnout nemůžu. Život's mně zkazila a jiné mně nedáš. Mjé lítost' se mnó aspoň ty, dyž ti o to prosím.</p> <p>VÁVROVÁ Ne – ne – ne, chlapče. Neděle mně život těžší, než ho mám.</p> <p>FRANCEK Já bez tebe nebudu.</p> <p>VÁVROVÁ Tak si di! <i>(Prudce vstane – chladně.)</i> Tvrdohlavče tvrdohlavá! Teho hříchu se s tebo nedopustím – to si nemysli. Ale pamatuj si: budeš-li stát na svém a budeš-li mně před lidma ubližovat, jakos mně ublížil včera, zapomenu na všechno, na tebe i na sebe, a zhřeším pak už tak, že pak ani mně ani tobě žádná pomoc nebude.</p> <p>FRANCEK Co tím chceš říct?</p> <p>VÁVROVÁ Posavád nic. Tak to ve mně dřímá a spí - - - ale až se hřích probudí – bude po trápení. Tak nebo tak – otrávím buď sebe nebo je – ale dlóho trpět nebudu. – Snád' v něhorší šatlavě nepovedu takové život jako tady. Dyž mám bét už nešťastná – ať su zkažená nadosmrti, zničená na celé život. A nikdo nevěří, jak bych byla ráda, dyby tak blesk nade mnó zapálil, voda přišla, všechno odnesla a mě – mě vzala s sebo. <i>(Přisedne na židli a pláče.)</i></p> <p><i>Pauza.</i></p>		
<p>ROZÁRA <i>(chvíli se otáčí po obou)</i>. Paňmámo, mám na ráno přichystat dříví z hromady, nebo to, co je pod kůlnó?</p> <p>VÁVROVÁ Ah – jaký chceš. –</p> <p>ROZÁRA <i>(stojí ještě u dveří)</i>.</p> <p>VÁVROVÁ Co ešče chceš?</p> <p>ROZÁRA <i>(s rozpaky)</i>. Pantáta povídal, že abyste mu přichystala večeřu – přinde brzo.</p> <p>VÁVROVÁ Šak - - -</p> <p>ROZÁRA <i>(odejde)</i>.</p>		
<p>FRANCEK <i>(sahá po kloboučku a má se k odchodu)</i>. Jak teda chceš, ale – nepřenáhli se. Co z teho budeš mět - - Hlóposti! Co já ti radím, je přeče dycky ještě lepší a rozumnější, než co</p>		

<i>Originální text</i>	<i>Režie Grossman</i>	<i>Režie Krobot</i>
<p>obměšlíš ty. - - Maryšo! Není lepší chvíle, než je dnes. Vávra už je napilé, bude spat – nic nebude vědět. - - O Rozáru postaral jsem se já už sám. - - - O jedenácti hodinách ti čekám u splavu. Za tři hodiny sme v Brně. –</p> <p>VÁVROVÁ Jdi si sám – já zvoním, kde su –</p> <p>FRANCEK (výhruzně). Dobrá. Ale – pamatuj si: nepřindeš-li, přindu já si za bílýho dňa sem pro tebe. Ať se potom děje co děje.</p> <p>VÁVROVÁ Vávra ti zastřelí - -</p> <p>FRANCEK Ať zastřelí! Mně už potom taky bude všechno jedno.</p> <p>VÁVROVÁ (pokouší se o smírný úsměv). To ty neuděláš. –</p> <p>FRANCEK (na odchodu u dveří). To vím já, udělám-li či ne. – Přindeš či nepřindeš?</p> <p>VÁVROVÁ (na opačné straně scény; váhá, pak zakroučí hlavou). Ne. -</p> <p>FRANCEK Jak teda myslíš! (Odchází.) Do půlnoci čekám.</p> <p>VÁVROVÁ (chvíli bojuje, teprv až je Francek u dveří, zavolá za ním).</p> <p>Františku!</p> <p>FRANCEK (na prahu ohlídne se po ní a čeká s hlavou hrdě vztyčenou).</p> <p>VÁVROVÁ (chvíli sama s sebou bojuje. – Delší pauza. Svěsí ruce nepohnutě a sklesle). Ne – nemožu.</p> <p>FRANCEK (odejde; v síni k Rozáře). Rozáro, otevři! Dvorem chodit nebudu.</p> <p>VÁVROVÁ (sama; stiskne hlavu do dlaní, vrávorá ke stolu a sklesne na židli).</p> <p><i>Z dálky je slyšet zas venkovskou muziku.</i></p> <p><i>Chvíli ticho.</i></p>		